

Ročník IV, číslo 1, prosinec 2016

(S)COOLMIX

Občasník Základní školy Vizovice

Vytvořili Jan Johec, Radim Solař, Adam Hill a Ondřej Macek.

Na úvod...

Vánoce, Vánoce přicházejí ...

Adventní období, které nastává čtyři týdny před námi všemi očekávanými Vánoce, je tady.

Od malička v sobě všichni nosíme touhu, se kterou se nemůžeme dočkat Štědrého dne, až si rozbalíme svoje dárky. Vánoce jsou chvíle, kdy trávíme čas se svými blízkými, děláme radost nejen sobě, ale hlavně svému okolí.

A jakou radost připraví naše škola? Zcela určitě nově vymalovaná schodiště horní budovy školy. Od doby rekonstrukce elektroinstalace jsme každý den chodili po nevzhledných chodbách. Škola má nejen vzdělávat, ale také být místem esteticky příjemným, kde se žáci cítí spokojeně. A k tomu bezesporu patří i úprava interiéru. Snad nebudeme muset čekat na další Vánoce a podaří se dokončit výmalbu pater o letních prázdninách.

Radost přineseme nejen žákům, ale i rodičům. Díky vstřícnosti a pochopení zřizovatele probíhá nákladná rekonstrukce budovy u dolní školy. V ní vznikne nové oddělení školní družiny. Rodiče žáků 1. stupně už nebudou zklamání, že z kapacitních důvodů nemůžeme jejich dítě přijmout do školní družiny.

Posledním dárkem bude možná (snad to Ježíšek stihne) poskytnutí dotace MŠMT projektu „Šablony 2“. Finance ve výši 1,5 mil. Kč budou využity především na činnost speciálního pedagoga, doučování a odborné přednášky pro rodiče.

Ve vánoční náladě se spojují trocha melancholie, trocha štěstí i nostalgie, trocha vzpomínek na dětství, zkrátka od každé trochu. Dohromady vytváří zajímavý mix, kdy se cítíme zkrátka jinak než při všedních dnech. Je to pocit, který nás nutí ohlédnout se za uplynulým rokem a vykročit do toho nového pravou nohou.

V klidu a pohodě si užíjte vánoční chvíle, pod krásně nazdobeným stroměčkem najdete to, co si přejete. Do nového roku 2017 všechno nejlepší, hodně zdraví, dobré nálady a životního optimismu.

Radmila Koncerová

P. S. Štědrý den je co do průběhu a následků srovnatelný se dnem, kdy obyvatelé Pompejí zjistili, že z toho kopečku nad městem se nějak divně čoudí.

Z naší družiny

Víte, co všechno se u nás za rok změnilo?

Ve školní družině se v minulém školním roce udála spousta novinek. První z nich byla ta, že jsme se po letech rozloučily s naší dlouholetou kolegyní paní Alenou Šimkovou (na fotografii první v poslední řadě zleva), která odešla do zaslouženého důchodu. Paní Šimková ve školní družině pracovala krásných 32 let. Celé tyto roky jí práce s dětmi velice naplňovala a děti ji měly velmi rády. Pro nás kolegyně byla velkou oporou i zkušeným rádcem a je jí nadále, když zastupuje za nepřítomné vychovatelky. Touto cestou bychom jí rády poděkovaly za vše, co pro děti i pro nás kolegyně udělala.

Ve stejném roce se odstěhovala paní vychovatelka Dana Dolanská, která byla ve školní družině devět let a z toho tři roky na mateřské dovolené. Na jejich místa v září nastoupily dvě nové, mladé kolegyně, slečna Anna Vašková a paní Erika Nováková.

Jelikož kapacita školní družiny nebyla dostačující, bylo zrekonstruováno další oddělení, a to v budově přilehlé ke školní zahradě. Otevřeno bylo v měsíci listopadu. Tato skutečnost vedla k přijetí další vychovatelky, a to slečny Ivety Krajíčkové.

Během školního roku došlo i k několika dalším změnám. Paní vychovatelka Erika odešla v březnu na mateřskou dovolenou a v dubnu se jí narodil syn Ondřej. Paní Erika si nyní užívá mateřských povinností. Na její místo k prvňáčkům nastoupila paní Lenka Jüngerová, která v květnu úspěšně ukončila magisterské studium. Sedmnáctý květen byl významný den pro slečnu vychovatelku Ivetu, která se vdala a nyní se jmenuje Matulíková. V měsíci červnu také ukončila bakalářské studium.

Letošní školní rok 2016/2017 jsme zahájily ve stejném složení vychovatelek a přivítaly jsme sto čtyřicet pět dětí, z toho čtyřicet sedm prvňáčků. Doufám, že se všem u nás líbí a společně prožijeme příjemný školní rok.

Připravily Radka Dvořáčková, Lenka Jüngerová a Lenka Zatloukalová.

Výuka přírodopisu tentokrát trochu jinak

Členové lednické záchranné stanice pro dravé ptactvo Seiferos dorazili i v tomto roce do naší školy, aby nám předvedli ukázkou práce s dravci. První termín návštěvy musel být vzhledem ke špatnému počasí odložen, ale napodruhé už to vyšlo a žáci horní školy a jejich učitelé mohli na nedalekém fotbalovém hřišti obdivovat akrobatické kousky opeřenců – někdy úspěšné a někdy, pravda, méně.

9:00 - Paní učitelka nám říká, ať sejdeme do šaten a opustíme třídu. V šatnách se přezouváme a oblékáme a vycházíme přes dav lidí ven. Venku na všechny čekáme a vyrážíme na hřiště. Mám z toho dobrý pocit, tyhle akce mám ráda, ale bojím se, že nevidím přes ostatní a taky že neuslyším, protože naše třída je hlučná.

9:10 - Už jsme skoro všechny třídy v kruhu, ten kruh je veliký, a čekáme na příchod uvaděčů, kteří nám budou předvádět dravce. Jsem z toho natěšená, před námi jsou v kruhu dravci, některé znám, ale ne všechny.

9:15 - Všechny třídy už dorazily a uvaděči se už chystají mluvit. Přichází pán s mikrofonem, takže můj strach z toho, že neuslyším, zmizel i se strachem, co když nevidím – stojím totiž vpředu. Začíná mluvit a pomalu popisuje dravce za dravcem. Myslím se, že je vtipný, a asi nejsem jediná.

9:45 - Právě teď začíná popisovat skupinu sov. Je tu jedna sova, kterou bych chtěla domů, a asi taky nejsem jediná – ta sovička je tak malá jako moje pěst – jak je to možné, taková malá sova?

10:00 - Všechny dravce už pán popsal a dokonce tu je i soutěž! Ptá se na různé otázky a vyhraje ten, kdo poslouchal. Hraje se o nějaké obrázky a o pírkó jednoho z dravců. Je to čím dál tím víc napínavé.

10:10 - Jdeme do jiné části hřiště, kde se bude ukazovat, jak jsou nějací dravci vycvičení. Bojím se, že se dravec rozletí a někoho sejme. Naštěstí se nic takového zatím nestalo a za pár minut se asi všichni ubereme do svých tříd. Loučíme se a odcházíme. Uvaděči sklízejí klece s dravci a odjíždějí. Tohle bylo vážně zajímavé a doufám, že se tahle akce zopakuje i příští rok. Na to, že to stálo jen 20 Kč, to bylo super!!!

Vyznáte se v ornitologii?

Znáte naše dravé ptáky? Ověřte své znalosti v našem kvízu (samozřejmě můžete hledat informace v knihách či na internetu) a své odpovědi napište na papír a hodte do schránky Scoolmix ve druhém patře (na dveřích kabinetu paní učitelky Zelinské). Nezapomeňte uvést své jméno a třídu, do které chodíte. Vaše odpovědi očekáváme do konce ledna. Ze správných odpovědí pak vylosujeme tři výherce a oceníme je sladkou odměnou!

1. Jaký dravec je nejrychlejší?

- a) sova pálená
- b) sokol stěhovavý
- c) káně lesní

2. Jaká sova je nejmenší?

- a) kulíšek nejmenší
- b) kalous ušatý
- c) puštík bělavý

3. Poznáš dravce na obrázku č. 1?

- a) poštolka obecná
- b) káně lesní
- c) jestřáb lesní

4. Který z následujících dravců neexistuje?

- a) orl bělohlavý
- b) sýček bělohlavý
- c) sup bělohlavý

5. Poznáš dravce na obrázku č. 2?

- d) krkavec velký
- e) vrána černá
- f) poštolka obecná

6. Co nepatří mezi potravu orla bělohlavého?

- a) myši
- b) lišky
- c) krtci

7. Co je ornitologie?

- a) věda zabývající se dravci
- b) věda zabývající se výhradně zpěvnými ptáky
- c) věda zabývající se výhradně orly

Připravili Jiří Esterka a Petr Slováček.

Náš host

Hlavně nepodceňte šamana!

V polovině října jsme na naší škole uvítali vzácného hosta, záhadologa, novináře a cestovatele Arnošta Vašíčka, který před žáky pátých až devátých tříd předstoupil se dvěma přednáškami nazvanými Planeta záhad a Tajemný svět legend. Když oficiální setkání skončilo a posluchači opustili sál, sedli si s panem Vašíčkem žáci mediální výchovy a v klidu mu položili několik otázek, na něž v průběhu dopoledne nezbyl čas.

ZD: Pane Vašíčku, odkdy se zajímáte o záhady?

Vašíček: Řekl bych, že odjakživa. Už odmala jsem rád četl, hlavně knihy plné napětí a dobrodružství. Jako starší jsem pak začal více cestovat a pátrat po tématech, která mě zajímala. Najednou jsem zjistil, že o svých cestách a poznatcích píšu, no a už mi to zůstalo.

TS: Báli jste někdy u nějakého případu?

Vašíček: Ano, občas jsem se opravdu bál. A bylo i čeho! Nerad například vzpomínám na expedici přes západní Afriku, kde nás přepadli, a dokonce jednoho z členů expedice zabili. Když jsme pak pokračovali v cestě, zjistili jsme, že v této oblasti se musí člověk bát i policie. Možná víc než nějakých gaunerů.

SM: Stalo se vám někdy něco nadpřirozeného?

Vašíček: Říká se, že každý člověk má svého anděla strážného. Jednou jsem cestoval po ostrově Celebes v Indonésii a tam jeden kmen pohřbívá své zemřelé do skály. Lidé vysekají do skály okno, tam vloží rakev a pak před ni postaví malé figuríny, které znázorňují mrtvého uvnitř. Nebylo snadné to natočit. Od skály se nedalo poodstoupit, tak jsem pořád natáčel v nevyhovujícím úhlu. Najednou jsem si všiml malé stěny, která byla metr široká a tyčila se do výše osmi metrů. To bude ono, řekl jsem si! Vyšplhal jsem na ni a chystal se točit. Byl jsem nadšený a zapomněl jsem, na jak úzkém prostoru stojím. Udělal jsem krok dozadu, abych dobře viděl... a slyším, jak na mě zoufale řve průvodce. Nastalo ale něco nepochopitelného. Místo pádu do osmimetrové hloubky jsem zcela zřetelně cítil nějakou sílu, která do mě zezadu zatlačila a vrátila mě na zeď. Neumím si to vysvětlit, mrazí z toho, ale zážitek to byl určitě příjemný.

TS: Jezdíte po celém světě a potřebujete se s domorodci domluvit. Kolik umíte jazyků?

Vašíček: Abych byl upřímný, nejsem na tom tak, jak bych si přál. Na pokec s domorodci to stačí, debata s experty Britského muzea mi už jde hůř. Domluvím se německy, anglicky, rusky, polsky, ovládám základy francouzštiny. Kdybych vám měl jeden jazyk doporučit, byla by to asi španělština. S ní se dá procestovat třeba celá Jižní Amerika!

MZ: A jak se dorozumíváte s domorodci?

Vašíček: Učebnice neexistují, a tak v komunikaci s nimi využívám znalostí místních průvodců, kteří třeba umí trochu anglicky nebo mluví nějakým jiným jazykem, jehož

základy znám já. Ale bývá to strašně složitě. A do hry vstupují i jiné věci. Je taky nutné získat si důvěru těchto lidí. A neměli byste podcenit znalost místních pravidel a rituálů. Pamatuji, jak za mnou kdysi u nějakého kmene pořád chodil jakýsi podle mě bezvýznamný chlápek, už mě trochu otravoval. Pořád na mně loudil dárky. Nic jsem mu samozřejmě nedal; trochu jsem lakotil, protože mi už docházely. To byla ale obrovská chyba. Až později jsem zjistil, že to byl šaman toho kmene, a rozzlobit si šamana, to může být velký problém. A tento šaman mi jednoho dne řekl: Nenajdeš foťák. No, co myslíte? Ať jsme hledali, jak jsme chtěli, nebyl k nalezení. Vrátit se z expedice bez fotografií je velký průšvih, takže pak jsem pro změnu za šamanem chodil já a stálo mě to opravdu hodně dárků, než jsem foťák získal zpět. A zmizely mi i další věci a všechno jsem musel vykoupit. Jak to dělal, to opravdu nevím.

VP: Na čem pracujete nyní a kam se chystáte jet?

Vašíček: Nedávno jsem vydal knížku Labyrint záhad, která pátrá především po českých záhadách. Máme jich tady spoustu, to byste se divili. Dále se chystám na jeden hraný televizní seriál. Je to detektivní příběh o templáři. Rád bych taky dokončil příběh z moravského hradu Sovinec. Tam pravděpodobně přistály mimozemské bytosti. Němci už po tom pátrali. O UFO se třeba říká, že dokáže rušit veškeré signály, a zkuste si dnes zavolat ze Sovince. Tam se nedovoláte. Nelétají tam ani drony a nefungují detektory kovu. Zvláštní. Jedna legenda tvrdí, že UFO tam dodnes někde zůstalo. Zkusím to probádat.

Ptali se Zuzana Dořmanová (ZD), Simona Marečková (SM), Vojtěch Pekař (VP), Tomáš Sýkora (TS) a Mikuláš Zelinský (MZ), fotografovala Barbora Kohoutová.

Rozhovor přepsaly Zuzana Dořmanová a Simona Marečková.

Luštíme

Těšíme se na Vánoce!

Vánoce klepou pomalu na dveře a my už se těšíme na dny volna, pohodu u stroměčku, vánoční cukroví a taky na ..... Když vyluštíš tajenku, zjistíš, které slůvko ve větě chybí. Tak šťastné a veselé!

1. Bydlíme v něm
2. Maminka
3. V zimě visí na okraji střechy
4. Donese vám dárky
5. Vánoční ryba

1.									
2.									
3.									
4.									
5.									

Předvánoční křížovku nachystal Ondřej Macek.

Dějepisná exkurze 7. tříd

Bylo to fajn. Jeďte taky!

Archeoskanzen Modrá je hradiště, kam jsme se vydali v polovině října spolu se svými spolužáky.

V 7:30 jsme byli nastoupeni před školou. V autobuse jsme dělali samozřejmě nepořádek, takže jsme skončili rozesazeni.

Po příjezdu jsme se shromáždili na „nádvoří“ před hradištěm. Rozdělili jsme se podle tříd na dvě skupiny a postupně jsme šli na věž, kde nás průvodkyně přenesla do doby Velké Moravy. Postupně jsme prošli celý archeoskanzen s výkladem průvodkyně, dozvěděli jsme se spoustu informací o životě v době Velké Moravy. Myslíme, že v té době by nikdo z nás žít nechtěl. 😊 Překvapilo nás, že už v té době byla zavedena škola, kam nechodily děti, ale jen muži!

Poté jsme se přesunuli do nejbohatšího domu, kde jsme zhlédli krátkou ukázkou z filmu natočeného v onom hradišti a při ukázce jsme také snědli své obědy.

Po exkurzi jsme se přesunuli do velkého akvária, kde jsme pozorovali sladkovodní ryby, které plavaly za sklem všude kolem nás. Nejvíce nás zaujala ryba jménem vyza velká. Samozřejmě jsme si vyfotili selfie, protože bez toho by to asi ani nešlo.

Po přesunutí do autobusu jsme přešli do muzea, kde byly skutečné vykopávky nejen základů domů, ale i lidských koster, šperků a různých předmětů. Z toho jsme byli udivení nejvíce.

Tentokrát naposled jsme nastoupili do autobusu směr Vizovice. Cestu zpět jsme si okořenili tím, že pan řidič musel zastavit a přesadit některé z nás dopředu, každopádně to byla sranda.

Anetta Šimoníková, Ema Kráčalová, Pavlína Tichá

Návštěva Rádia Zlín a Rockmaxu

Ve studiu i ve střížně jsme jako doma!

Ve středu 2. listopadu nadešel konečně den, na který jsme se dlouho těšili. Jeli jsme totiž s ostatními žáky mediální výchovy na exkurzi do Rádia Zlín. Sraz byl v 8:15 na vlakovém nádraží ve Vizovicích.

Poté jsme se dostali pomocí vlaku do Zlína. Tam jsme dlouhých čtyřicet minut čekali na autobus, než přijede. Když dorazil, promrzlí jsme nastoupili a jeli na Mladcovou. Ačkoliv jsme nebyli nijak hluční ani jsme jinak nezlobili, nadával nám během cesty nevrlý důchodce se špatnou náladou. To nám ale nevadilo! Na Mladcovou to stejně trvalo jen nějakých sedm minut. Cesta k rádiu pak vedla do mírného kopce, ale zvládli jsme to... Přišli jsme k budově a tam už na nás čekali usměvaví zaměstnanci rádia.

Společně s průvodcem, jinak moderátorem Filipem Bartkem, jsme se shromáždili u gauče na recepci, kde jsme si odložili batohy a bundy. Poté nám průvodce donesl statistiky rádia, na kterých byla sledovanost a dosah rádia. Výsledky byly šokující, protože čísla byla velmi vysoká. Potom jsme se vydali do řídicího centra rádia. Seznámili jsme se také s jediným členem „promotýmu“ Rádia Zlín, který svou osamocenost a jistě nelehkou práci nesl statečně, přestože si z něj Filip Bartek trochu utahoval.

Následovala prohlídka vysílací místnosti, tedy studia Rádia Zlín. Sledovali jsme při práci moderátorku, Filip Bartek demonstroval, k čemu jsou některé knoflíky na zvukovém pultě, a pak už jsme rychle museli studio opustit, protože končila písnička a moderátorka začala mluvit. Dalo se čekat, že teď bude praktická činnost čekat i nás!

A taky ano! V nahrávací místnosti jsme si vyzkoušeli nahrát vzkaz pro naši školu, tedy ti nejprůbojnější z nás. Ale i jejich hlasy byly stáhnuté nervozitou, a když se pak slyšeli, museli se smát. Ve střížně pak Filip Bartek náš vzkaz upravil a přidal také zvukové efekty. Je opravdu zajímavé, jak se dá obyčejná věta ve střížně změnit k nepoznání! Poté jsme se přemístili studia Rádia Rockmax. Byla tam zcela jiná tematika výzdoby než v Rádiu Zlín. Aby taky ne – Rockmax vysílá pro fanoušky hardrockové muziky a moderátor se musí na komunikaci s nimi pořádně naladit! Nakonec nás průvodce dovedl ven k vysílači, který zabezpečuje přenos signálu nejen pro Rádio Zlín a Rockmax, ale třeba i pro Kiss a podobně. Tady exkurze, která se všem líbila, končila. Těšíme se, až zas podnikneme něco podobného.

Rozhovor

Nejmladším posílám naši školu se u nás líbí

Od počátku školního roku se mezi učiteli naší školy objevilo hned několik nových tváří. Posílení se dočkal jak první, tak i druhý stupeň – a dá se říct, že nejvíce změn se týkalo vyučujících jazyků, ať už rodné češtiny, nebo angličtiny a němčiny. Noví učitelé jsou pro žáky vždycky atraktivní. Budou přísní, nebo hodně dovolí? Bude s nimi legrace? Jak často s nimi budeme psát písemky? Na všechny tyto otázky děti brzy znají odpovědi, ale nezodpovězeno zůstává spousta dalšího. Abychom uspokojili zvědavce, požádali jsme o rozhovor hned dvě nové učitelky, Kamilu Všetečkovou (čeština – angličtina), obrázek 1, a Martinu Hlavičkovou (čeština – němčina), obrázek 2.

Když jste ještě studovala, jaký předmět vás nejvíce bavil a jaký naopak vůbec?

KV Odjakživa mě bavil český jazyk a na střední škole mě pak zaujala i angličtina. Oba předměty jsem vystudovala a teď je učím.

MH Já jsem měla nejraději literaturu v češtině a naopak nerada jsem chodila do fyziky. V té doteď tápu.

Jak jste se dostala k tomu, že chcete učit?

KV Bylo to složité. Vždy jsem chtěla být tanečnicí, a proto jsem šla na sportovní školu. Maminka ale namítala, že tanečnice nemá nejspíš moc dobrou kariéru. A tak jsem se rozhodla, že půjdu raději na pedagogickou školu.

MH Mě hodně ovlivnila moje skvělá učitelka němčiny. Díky ní jsem si uvědomila, že bych se chtěla němčině věnovat více.

Jak dlouho a kde jste učila předtím, než jste přišla do Vizovic?

KV Po vysoké škole jsem tři roky učila angličtinu na jazykové škole, poté jsem rok působila na Základní škole Komenského ve Zlíně. No a teď učím tady.

MH Tohle je můj první školní rok, kdy učím.

Měla jste někdy problém s nějakým učitelem?

KV Ne, měla jsem na učitele štěstí. Špatné učitele jsem buď vůbec nepotkala, nebo si na ně moc nevzpomínám.

MH Jako žákyně ani učitelka nikdy. Jsem vcelku bezkonfliktní člověk.

Jak se do školy dostáváte? Nemáte to daleko?

KV Naopak, je blízko mého bydliště, docházím pěšky, což je skvělé.

MH Nemám. Přejedu autem kopec a jsem ve škole.

Proč jste si vybrala zrovna naši školu?

KV Jak jsem již říkala, je blízko mého bydliště. Spousta mých kamarádů zde studovala. Zjistila jsem, že je to velmi dobrá škola.

MH Slyšela jsem, že na ZŠ Vizovice panuje příjemná atmosféra. To bylo první vodítko.

Co byste řekla o své třídě (7. B), jste s ní spokojená?

KV Jsem s ní velmi spokojená.

A jiné třídy?

MH Jsou velmi živé. Někdy až moc. Ale myslím, že si rozumíme.

Chcete zůstat na této škole i do budoucna?

KV Ano, chci tady zůstat i nadále.

MH Pokud se nic nezmění, budu jediné ráda.

Chcete ještě něco vzkázat nebo nám o sobě něco říct?

KV Na této škole se mi moc líbí. Jsem zde velmi spokojená, ale učí se méně, než jsem byla zvyklá.

MH Jsem ráda, že jsem se mohla stát součástí této školy. Opravdu zde panuje příjemná a domácká atmosféra. Děkuji paní ředitelce za příležitost stát se členem této školy a kolegům za milé přijetí.

Ptaly se Barbora Kohoutová a Nicol Huzlíková.

Anketa

Líbí se vám víc na horní, nebo na spodní škole?

Zvláštností vizovické základní školy je, že nejmladší děti navštěvují jinou budovu než ty starší. Když ale dojdete do čtvrté třídy, všechno se změní. Místo malé, útulné školy u autobusového nádraží ve středu města začnete navštěvovat modernější a hlavně rozsáhlejší budovu na kopci nad městem. Po pár letech se v ní zabydlíte a už se v ní cítíte jako doma. První týdny a měsíce na horní škole jsou ale plné dobrodružství; najít jídelnu a tělocvičnu je ještě snadné, ale kde je vlastně učebna fyziky a kde biologie? Jaký je rozdíl mezi čítárnou a knihovnou? Jak rozlišit VI. B a IV. B? A kde je a co to je, do háje, aula?!?

Několika nových čtvrtáků jsme se tedy ptali:

Líbí se vám víc na této škole, nebo to bylo lepší na dolní? Proč?

A kdybyste byli ředitelem/ředitelkou školy, co byste tady změnili?

Josef Hala

1. Líbí se mi víc na horní škole, protože jsou tu lepší učitelky a učitelé.
2. Změnil bych třídu, její vybavení a tak.

Lucie Nováková

1. Mně se rozhodně víc líbí chodit na horní školu, protože to z ní mám blíž domů.
2. Chtěla bych, aby byly v každé lavici tablety.

Liliana Hábová

1. Mně se líbilo více na spodní škole. Chodila jsem tam dlouho a byla jsem tam už zvyklá.
2. Přála bych si, abychom mohli ve výtvarné výchově používat stojany na malování.

Pavel Mikulenčák

1. Horní škola je rozhodně lepší, protože jsou tu stoly na ping-pong.
2. Přidal bych přestávky!

Markéta Pospíšilová

1. Líbí se mi víc na horní škole, protože jsou tu delší přestávky.
2. Přistavěla bych víc učeben informatiky.

Petr Špaňhel

1. Na horní škole mi to vyhovuje víc, protože nemusím chodit do družiny.
2. Přidal bych hodiny tělocviku.

Klára Nedbalová

1. Líbí se mi více teď na horní škole, protože je tu lepší elektronika.
2. Učebna přírodopisu je skvělá, ale kdyby jich tu bylo ještě víc, bylo by to výborné.

Natálie Častulíková

1. Já jsem nadšená z tělocvičny na horní škole, je větší. Takže hlasuji pro horní školu.
2. Pořád si nemůžu zvyknout na zvonění, to bych změnila.

Klára Lutonská

1. Líbí se mi víc na horní škole, protože nemusíme přecházet do jídelny a jsme tam hned.
2. Neměnila bych nic.

Ptaly se Kristýna Máčalová, Vendy Kudláčková, Veronika Juříčková.

Smějeme se

Mami, pamatuješ si na tu vázu, jak ses vždycky bála, že by se mohla rozbít?

Ano, a co má být?

Nic... Jenom že teď už se bát nemusíš.

Babička jde s malým Pepíčkem do ZOO.

Jéé, to ale hnusná opička... diví se hned u vchodu Pepíček.

Pšššt... Vždyť to je teprve paní pokladní!

Mami, víš, kolik pasty je v zubní pastě?

Nevím.

Já to vím: od gauče až k televizi.

Dnešní kolekci vtípků vybral z internetu Richard Tureček.

(S)coolmix – Občasník Základní školy Vizovice

Ročník IV, číslo 1, prosinec 2016

Adresa redakce:

Základní škola Vizovice, příspěvková organizace

Školní 790, 76312 Vizovice, www.zsvizovice.cz, zsvcasopis@seznam.cz

Vytvořili Šárka Zelinská, žáci mediální výchovy (7. ročník)

a spousta ochotných dobrovolníků z řad žáků a učitelů

Grafická úprava: Jiří Friedl

Korektury: Martina Hlavičková

Vytiskli a knihařsky zpracovali žáci polygrafických oborů

Střední průmyslové školy polytechnické – Centra odborné přípravy Zlín

Vydáno: prosinec 2016

Náklad: 200 ks